

شکاف نگران‌کننده: سهم کم زنان در تشکلهای کارگری

از نگاه کارشناسان، عدم مشارکت زنان در اقتصاد و فراهم نکردن بستر حضور آنها در فعالیتهای اجتماعی و اقتصادی به منزله بی‌نصیب ماندن جامعه از بخش بزرگی از نیروی کار مولد و کاهش تولید ناخالص ملی است. هم‌اکنون بیش از سه میلیون و ۴۰۰ هزار کارگر بیمه‌شده در استان تهران وجود دارد که حدود ۳۰ درصد آنها را زنان تشکیل می‌دهند.

به گزارش شبکه خبری تعاون، یکی از عوامل موثر در توسعه، بهره‌گیری حداکثری از مشارکت بهره‌گیری حداکثری از مشارکت زنان و مردان در نیروی کار است. زنان به عنوان نیمی از نیروی کار بالقوه هر جامعه، با مشارکت در فعالیت‌های اقتصادی می‌توانند رشد و توسعه اقتصادی را سرعت بخشند.

حقیقت آن است که امروزه نرخ مشارکت زنان در فعالیتهای مختلف اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی یکی از معیارهای توسعه یافتگی جوامع به شمار می‌رود، از این رو هرچه حضور زنان در بازار کار افزایش یابد، به همان میزان نرخ بیکاری کاهش یافته و بهره‌وری در محیط کار افزایش پیدا می‌کند.

در حال حاضر زنان همپای مردان می‌توانند در مشاغل مختلف نقش آفرینی کنند و هیچ منع قانونی برای اشتغال زنان وجود ندارد. در اکثر کشورها نرخ مشارکت زنان یکی از معیارها و شاخصه‌های توسعه یافتگی به شمار می‌رود که افزایش آن در میزان توسعه یافتگی کشورها اثرگذار است.

بر اساس اعلام وزارت کار بیش از ۱۶ میلیون بیمه شده تامین اجتماعی در حوزه کارگری در کشور وجود دارد که از این تعداد ۳ میلیون نفر را زنان کارگر تشکیل می‌دهند.

بهزاد سام دلیری - مدیرکل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان تهران اخیراً در گردهمایی بزرگ جامعه کار و تولید استان تهران ضمن ارائه آمار از وضعیت جامعه کارگری استان تهران اعلام کرد که در استان تهران بیش از سه میلیون و ۴۰۰ هزار کارگر بیمه‌شده وجود دارد که حدود ۳۰ درصد آنان را بانوان تشکیل می‌دهند.

او پایین بودن سهم بانوان در تشکلهای کارگری و کارفرمایی را یادآور شد و تأکید کرد: از میان حدود ۱۶۰۰ تشکل فعال، سهم تشکلهای بانوان کمتر از یک درصد است، در حالی که بیش از ۲۷ درصد از نیروی کار استان تهران را زنان تشکیل می‌دهند که این شکاف نشانگر ضرورت تقویت شبکه‌سازی، آموزش و مطالبه‌گری بانوان است.

به گفته مدیرکل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان تهران، مشارکت اقتصادی زنان نه تنها به رشد اقتصادی کشور کمک می‌کند، بلکه به بهبود شرایط اجتماعی و تقویت بنیان‌های خانواده‌ها می‌انجامد.

در جامعه‌ای که زنان بیش از ۵۰ درصد جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند، عدم مشارکت آنها در اقتصاد و فراهم نکردن بستر حضور آنها در فعالیتهای اجتماعی و اقتصادی به منزله بی‌نصیب ماندن جامعه از بخش بزرگی از نیروی کار مولد و بالطبع کاهش تولید ناخالص ملی است.

زنان به عنوان یکی از مهم‌ترین سرمایه‌های انسانی، نقش بالقوه‌ای در فرآیند توسعه اقتصادی و اجتماعی ایفا می‌کنند بر این اساس کارشناسان اقتصادی تأکید دارند که بدون مشارکت و حضور زنان در فعالیت‌های اقتصادی، تولید شکل نمی‌گیرد و رشد اقتصادی به دست نمی‌آید.

پیش از انقلاب اسلامی تنها ۶ درصد فارغ التحصیلان را زنان تشکیل می‌دادند، در حالی که امروز این رقم به بالای ۵۰ درصد رسیده است. شاید در گذشته یک درصد از کرسی‌های استادی دانشگاه‌ها به زنان اختصاص داشت ولی امروز این رقم افزایش قابل توجهی داشته است.

طبق اعلام معاونت اشتغال وزارت کار، نرخ بیکاری زنان از سال ۱۴۰۰ تاکنون کاهش یافته به نحوی که از ۲۶.۵ درصد به ۲۴ درصد رسیده و کاهش ۲.۵ درصدی در نرخ بیکاری زنان اتفاق افتاده است. با این حال زنان بیش از ۵۰ درصد جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند و عدم مشارکت آنها در اقتصاد به منزله بی‌نصیب ماندن جامعه از بخش بزرگی از نیروی کار مولد است. مرور شاخص‌های اصلی و ویژگی‌های بازار کار زنان نشان می‌دهد که در سال ۱۴۰۳ حدود ۲۸ میلیون نفر از زنان ۱۵ ساله و بیشتر کشور از منظر شاخص‌های بازار کار، غیرفعال شناخته می‌شوند. بازار کار زنان در ایران، شرایط خاص و دوگانه‌ای را تجربه می‌کند که همزمانی پایین‌بودن نرخ مشارکت اقتصادی زنان در کنار بالا بودن آمار بیکاری زنان از جمله آنهاست.

هم‌اکنون بسیاری از زنان دارای تحصیلات عالیه هستند که این امر سطح توقعات و انتظارات از بازار کار را به جهت داشتن جایگاه اجتماعی و کسب درآمد افزایش می‌دهد. این مسأله برنامه‌ریزان و سیاستگذاران را وادار می‌کند تا به تغییر و بازنگری سیاست‌ها روی آورده و شرایط را به گونه‌ای فراهم کنند که حضور زنان در عرصه‌های مختلف فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی بیشتر میسر شود.

در شرایط امروز زنان نیازمند مشارکت اقتصادی و اجتماعی هستند و کشور باید از نیروهای کار زنان در جهت توسعه و پیشرفت بهره‌برداری کند. از نگاه کارشناسان، مشارکت اقتصادی زنان نه تنها به رشد اقتصادی کشور کمک می‌کند، بلکه به بهبود شرایط اجتماعی و تقویت بنیان‌های خانواده‌ها

می‌انجامد. بدون حضور زنان در فعالیتهای اقتصادی تولید شکل نمی‌گیرد و اهداف رشد اقتصاد محقق نمی‌شود.